

Ted' vám povim příběh, o tom jak...

...stojim si tak na zastávce,
cesta z práce, k tomu záda berou,
v ruce tíží igelitka, těžká jako život,
koukám, jak se vrabci perou.

V dálce slyším hřmění,
takhle zní tryskový motor.
Světla sporták zbrzdí,
koupenej z tatkovy podpory?
Nehty hezky pěstěný,
kvádro módně střižený.

Tohle zlatý děťátko účet za plyn nehlídá,
směje se mi do ksichtu a klidně povídá:

My jsme prostě zlatý hoši,
můžeme vše, my jsme zlatý hoši.
Neserte nás, táta si vás podá,
táta je brácha ministra a krev není voda.
Neumíme nic, jen vyhazovat kačky,
chcem stále víc - děvky, chlást a rvačky.
Nebejt našich tátů, žerem jen, co najdem v koši,
my uměli se narodit, my jsme zlatý hoši.

Vyrazil jsem do banky, poprosit, ať mi sníží splátky.
Půl dne stojím ve frontě, odešli na oběd, za dvě hodiny jsou zpátky.
Kolem poskok běží, někomu pěkně zalízt do zádi,
až k zemi se klaní, zlatýho hochu kolem provádí.

Nehty hezky pěstěný,
kvádro módně střižený.

Tohle zlatý děťátko účet za plyn nehlídá,
směje se mi do ksichtu a klidně povídá:

My jsme prostě zlatý hoši,
můžeme vše, my jsme zlatý hoši.
Neserte nás, táta si vás podá,
táta je brácha ministra a krev není voda.
Neumíme nic, jen vyhazovat kačky,
chcem stále víc - děvky, chlást a rvačky.
Nebejt našich tátů, žerem jen, co najdem v koši,
my uměli se narodit, my jsme zlatý hoši.

My jsme prostě zlatý hoši,
můžeme vše, my jsme zlatý hoši.
Neserte nás, táta si vás podá,
táta je brácha ministra a krev není voda.
Neumíme nic, jen vyhazovat kačky,
chcem stále víc - děvky, chlást a rvačky.
Nebejt našich tátů, žerem jen, co najdem v koši,
my uměli se narodit, my jsme zlatý hoši.